

teter med sig som den, at den eneste Bei til en Eiendom blev ikke alene neblagt, men folgt til Fremmede, faaledes at den paagjældende Eiendom blev fuldstændigt affaaeren fra al Mulighed af en Forbindelse med den øvrige Verden. Der er i Udskiftningsanordningen udtrykkelig paabudt, at enhver selvstændig Lod skal forshnes med Bei, men der er Eiendomme og Loddet, hvis eneste Afgang nu er en offentlig Bei, og, dersom man altsaa overlader det alene til Administrationen at bestemme, hvorvidt offentlige Beie skulle neblægges — og dersom de neblægges, skulle de jo derhos efter § 6's Bydende sælges —, saa paastaer jeg, at der vil kunne blive Eiendomme og Loddet, der ville savne det, som Udskiftningsanordningen udtrykkelig har paabudt, nemlig en selvstændig Afgang til enhver enkelt Eiendom, uden at der endog vil være en Mulighed for den Enkelte til at kunne tiltvinge sig en anden Bei. Den neblagte Bei skal, som bekjendt, efter Lovforslagets § 6 sælges og først tilbydes de tilgrændsende Lodseiere. Forsaavidt Eieren nu selv har sin Eiendom umiddelbart grændsende op til den offentlige Bei, eller forsaauidt den offentlige Bei, der fører ind til hans Gaard, ligger alene paa hans egen Grund, da vil han jo have en Forkjøbsret til den, og han vil altsaa for et Pengeoffer kunne fikke sig det Gode, som han hidtil har havt, at kunne komme til sin Eiendom. Men dersom den offentlige Bei, der har været den eneste Afgang til Eiendommen, tillige i sin Fortsættelse fører over Andres Grunde, saa ville disse jo ifølge § 6 have Forkjøbsret til Beien, og de ville altsaa ved at benytte § 6 fuldstændigt kunne aflukke Eiendommen fra Forbindelse med den øvrige Verden. Jeg troer altsaa, at der i flere end de ganske enkelte Tilfælde, hvor der kan bestaae en bestemt Contract mellem den Enkelte og det Offentlige om en Bei, kan blive Spørgsmaal om, at der bestaaer en ligefrem Ret for den Enkelte til at fastholde en vis Bei. Der er et Punkt, hvori jeg kan være fuldstændigt enig med de ærede Forslagsstillere af det i Dieblirket omhandlede Endringsforslag, og det er, at den Bestemmelse, der findes i første Deel af 4de Stykke af § 6, er aldeles overflødig. Det forekommer mig

nemlig ganske klart, at man ligesaa lidt kan rane til Benyttelse som offentlig Bei en anden Mand's private Bei, som man overhovedet kan rane hans Jord eller hans øvrige Eiendomme. Den anden Bestemmelse i 4de Stykke af § 6, at der skal kunne gjøres Anke gjældende for Domstolene, naar en Bei neblægges, er jeg derimod mere betænkelig ved at ubelade. Jeg kan ganske tiltræde den Ytring af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Usting), at det vilde være det Heldigste, om det kunde lykkes i Lovforslaget nærmere at præcisere, hvilken særlig Færdselsret det er, at den Enkelte skal kunne paatale for Domstolene; men der er imidlertid ikke fra selve den ærede Landssthingsmand's Side gjort noget Forsøg paa at løse denne Deel af Opgaven. Paa den anden Side skal jeg villigt erkjende, at, dersom virkelig Bi-beholdelsen af § 6 skulde, som det ærede kongevalgte Medlem meente, medføre, at ingen offentlig Bei vilde kunne aflægges, som Nogen kunde godtgjøre hidtil med Rette at have befaret, saa vilde det være meget uheldigt at bibeholde den omtalte Bestemmelse, thi det vilde da ligefrem gjøre Bestemmelsen om, at Beie kunne neblægges, illusorisk. Det vilde da neppe hende eengang af 100, naar man foreslog en Bei neblagt, at ikke En eller Anden skulde kunne fremkomme og godtgjøre, at han havde havt Ret til at fare paa den Bei, hvorefter Domstolene saa, ifølge det ærede Medlems (Usting) Mening, vilde kjende for Ret, at Beien skulde bibeholdes. Dersom denne Opfattelse skulde vise sig at være den rette — og jeg drifter mig ikke til bestemt at modsigte det ærede juridiskkyndige Medlem heri —, saa vilde man i Lovforslaget iøvrigt komme til at savne en Bestemmelse om Forlægning af Beie. Det ærede kongevalgte Medlem vil have bemærket, at der Intet findes i Lovforslaget om Forlægning af Beie, og det af den ganske simple Grund, at man, naar man forbeholdt sig en let Afgang til at kunne expropriere til nye Veistykker, naar man derhos havde en forholdsviis let Afgang til at faae overflødige Veistykker kastede bort, ikke behøvede særligt at tale om Forlægning af Beie, thi det var jo indbefattet med derunder. Skulde derimod Bortkastelsen af Veistykker blive overordentligt